

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní Mgr. Helenou Konečnou ve věci
žalobce: **Mgr. P. A.**

zastoupený Mgr. Umarem Switatem, advokátem
se sídlem Praha 4, Dědinova 2011/19

proti

žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
se sídlem Hradec Králové, Pivovarské náměstí 1245

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2019, čj. KUKHK-32188/DS/2019/Kj,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a rozhodnutí správního orgánu

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Vrchlabí (dále také jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 8. 2019, čj. PD/13070/2014/OD-VR/Sch, zn. PD/449/2014/OD/VR/Sch, kterým byla zamítnuta jeho žádost o obnovu řízení o přestupku ukončeného rozhodnutím Městského úřadu Vrchlabí ze dne 15. 10. 2014, čj. PD/13070/2014/OD-VR/Sch, zn. PD/449/2014/OD/VR/Sch.

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že rozhodnutím Městského úřadu Vrchlabí ze dne 15. 10. 2014, čj. PD/13070/2014/OD-VR/Sch, byl žalobce uznán vinným z porušení ustanovení § 5 odst. 1 písm. f) a § 6 odst. 8 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a z naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 125c odst. 1 písm. d) a písm. k) téhož zákona. Těchto přestupků se měl žalobce dopustit tím, že dne 9. 9. 2014 řídil na pozemní komunikaci č. I/14 v ul. Valteřická, v místě u odbočky k zahrádkářské kolonii Bílý potok, v obci Vrchlabí, osobní motorové vozidlo tovární značky Audi A4 Avant, registrační značky X, přičemž po zastavení hlídkou Policie ČR na výzvu policisty nepředložil ke kontrole svůj řidičský průkaz. Dále byl při kontrole policistou vyzván k podrobení se vyšetření podle zvláštního právního předpisu spojeného s odběrem krve ke zjištění, zda při řízení vozidla není ovlivněn alkoholem, které odmítl.
3. Dále žalovaný popsal průběh správního řízení vedeného ohledně předmětných přestupků s tím, že po provedeném dokazování bylo vydáno dne 15. 10. 2014 rozhodnutí, které žalobce osobně převzal. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání. Rozhodnutí bylo doručováno na adresu trvalého pobytu žalobce, na základě jeho žádosti Česká pošta doslala zásilku na adresu X. Proti tomuto rozhodnutí bylo možné podat odvolání do 7. 11. 2014, žalobce jej však podal prostřednictvím svého zástupce dne 10. 11. 2014 k poštovní přepravě (správnímu orgánu bylo doručeno dne 11. 11. 2014). Napadené rozhodnutí tak nabylo právní moci dne 8. 11. 2014.
4. Žalovaný poukázal na ustanovení § 100 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), dle něhož se obnovy řízení nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení, a uvedl, že v nyní projednávané věci, kdy žalobce včas nepodal odvolání proti rozhodnutí, nemůže se nyní právní ochrany oprávněně dožadovat. Dodal, že pokud účastník řízení mohl důvod obnovy řízení uplatnit již v původním řízení, příp. v odvolacím řízení, aniž mu v tom cokoliv bránilo, není v takovém případě důvod připouštět zásah do pravomocného rozhodnutí.

II. Shrnutí žalobních bodů

5. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí, navrhl jeho zrušení, jakož i zrušení jemu předcházejícího rozhodnutí orgánu I. stupně, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.
6. Žalobce vyslovil nesouhlas se závěrem žalovaného, že v jeho případě nebyly naplněny podmínky pro obnovu řízení a že obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod uplatnit v odvolacím řízení. Namítl, že postupem správního orgánu I. stupně mu byla odňata možnost účastnit se řízení, neboť se zdržoval v zahraničí a ve správním řízení mu bylo doručováno fikcí a dokazování bylo provedeno v jeho nepřítomnosti. Bylo tedy třeba zohlednit, že si písemnosti související se správním řízením osobně nepřebíral.
7. Žalobce uvedl, že v době probíhajícího správního řízení neměl k dispozici protokol o provedeném toxikologickém vyšetření ze dne 2. 10. 2014, čj. KRPH-88549-5/PŘ-2014-051018, a i když se později stal součástí spisu, nebyla mu dána možnost se k tomu vyjádřit a uplatnit dříve neznámé skutečnosti, které existovaly v době původního řízení.
8. Žalobce má proto zato, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné a nesprávné.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Znovu zrekapituloval průběh správního řízení a v reakci na žalobní námitky zopakoval některé argumenty uvedené již v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Má zato, že k řízení přistoupil odpovědně a nezaujatě, posoudil všechny relevantní skutečnosti včetně posouzení závažnosti jednání. Napadené rozhodnutí považuje za věcně správné a odpovídající zjištěným skutečnostem, jakož i závažnosti projednávaného protiprávního jednání.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen "s. ř. s."). Věc projednal a rozhodl bez nařízení jednání postupem a za podmínek stanovených v ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. Po prostudování předloženého správního spisu dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž žalobu důvodnou neshledal.
11. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že rozhodnutím Městského úřadu Vrchlabí ze dne 15. 10. 2014, čj. PD/13070/2014/OD-VR/Sch, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupků dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. d) a písm. k) zákona o silničním provozu ve spojení s ustanovením § 5 odst. 1 písm. f) a § 6 odst. 8 písm. a) téhož zákona. Těchto přestupků se měl žalobce dopustit dne 9. 9. 2014 tím, že řídil osobní motorové vozidlo na pozemní komunikaci č. I/14 v obci Vrchlabí, ul. Valteřická, přičemž po zastavení hlídkou Policie ČR na výzvu policisty nepředložil ke kontrole svůj řidičský průkaz a odmítl se podrobit vyšetření spojeného s odběrem krve ke zjištění, zda při řízení vozidla není ovlivněn alkoholem. Rozhodnutí doručoval správní orgán I. stupně na adresu trvalého pobytu žalobce, na základě jeho žádosti Česká pošta doslala zásilku na adresu X. Z doručení je zřejmé, že rozhodnutí převzal žalobce dne 23. 10. 2014, a to osobně. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím svého zástupce odvolání, které bylo podáno k poštovní přepravě dne 10. 11. 2014 (správnímu orgánu bylo doručeno dne 11. 11. 2014), tedy opožděně, neboť odvolání bylo možné podat do 7. 11. 2014. Napadené rozhodnutí tak nabylo právní moci dne 8. 11. 2014 a odvolání proto žalovaný zamítl jako opožděné rozhodnutím ze dne 28. 11. 2014, čj. 20185/DS/2014/Kj.
12. Podáním ze dne 20. 1. 2016 (správnímu orgánu došlo dne 22. 1. 2016) podal žalobce návrh na obnovu řízení ve věci. Ve svém návrhu uvedl, že se po celou dobu řízení zdržoval v cizině a že mu bylo doručováno fikcí, proto nemohl využít svého práva a v průběhu řízení se vyjádřit a poskytnout podklady svědčící v jeho prospěch. Poté, co se dozvěděl o proběhlém řízení, si zvolil advokáta, prostřednictvím kterého podal odvolání, které však bylo zamítnuto jako opožděné o tři dny, kdy mylně informoval zástupce o tom, kdy mu bylo rozhodnutí vhozeno do schránky. Dále uvedl, že několikrát písemně žádal o výsledky vyšetření Fakultní nemocnici v Hradci Králové, kam byl odeslán vzorek moči, tento výsledek mu poskytla až po pravomocném rozhodnutí úřadu. Uvedl, že z výsledku vyšetření je evidentní, že alkohol před jízdou nepožil, že tento výsledek není součástí spisu a tím není podkladem pro vydání rozhodnutí a následující sankce. Tento výsledek obdržel až v dubnu 2014 (poznámka soudu: žalobce má na mysli bezpochyby duben 2015, neboť předmětný přestupek se stal 9. 9. 2014), a to po několikanásobné písemné

žádosti směřované na FN Hradec Králové, tudíž jej nemohl uplatnit před vydáním rozhodnutí a to nezávisle na jeho vůli. Vyšetření bylo pořízeno nad rámec vyšetření motorických schopností a po dobrovolném odevzdání vzorku moči v českoněmecké horské nemocnici, které bylo provedeno na jeho žádost a jím plně hrazeno. Dle žalobce mu byla tímto postupem odňata možnost účastnit se řízení, kde by těmito důkazy vyvrátil tvrzení v odůvodnění rozhodnutí jako takového. Odnětí možnosti účastnit se řízení mělo podstatný vliv na rozhodnutí, náprava v odvolacím řízení sjednána být nemohla, neboť odvolání bylo odmítnuto jako opožděné.

13. Návrhu na obnovu řízení žalovaný rozhodnutím ze dne 15. 2. 2016, čj. KUKHK-4461/DS/2016-Kj, nevyhověl. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, na základě něhož nadřízený správní orgán, tj. Ministerstvo dopravy, rozhodnutím ze dne 21. 3. 2019, čj. 299/2019-160-SPR/3, rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 2. 2016 zrušil s tím, že krajský úřad nebyl příslušným správním orgánem k rozhodnutí o obnově řízení, neboť o obnově řízení rozhoduje dle § 100 odst. 2 správního řádu správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni. Tím však nebyl krajský úřad, neboť ten rozhodoval pouze o tom, že odvolání bylo podáno opožděně. Příslušným správním orgánem, který rozhodl v posledním stupni tak byl správní orgán I. stupně, tj. městský úřad. Krajskému úřadu proto nadřízený správní orgán nařídil, aby žádost o obnovu řízení postoupil správnímu orgánu I. stupně, který v dané věci posoudí splnění zákonných důvodů pro obnovu řízení.
14. Následně Městský úřad Vrchlabí posoudil žalobcovu žádost o obnovu řízení a zamítl ji rozhodnutím ze dne 9. 8. 2019, čj. PD/13070/2014/OD-VR/Sch, zn. PD/449/2014/OD/VR/Sch. Svůj závěr odůvodnil tím, že nebyly splněny podmínky pro obnovu řízení, neboť žalobcem předložený důkaz nesměřuje do projednávané věci, k podání návrhu na obnovu řízení nebyla splněna zákonem stanovená subjektivní lhůta 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy dozvěděl, a dále že žalobce nesplnil podmínku pro obnovu řízení, neboť důvod obnovy mohl uplatnit v odvolacím řízení, a že nový důkaz předložený žalobcem není „dříve neznámou skutečností nebo důkazem“ ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, neboť je součástí spisu již od 13. 10. 2014 a byl zahrnut do podkladů konečného rozhodnutí. Odvolání proti tomuto rozhodnutí orgánu I. stupně pak žalovaný zamítl žalobou napadeným rozhodnutím.
15. Krajský soud posoudil žalobu v mezích jejího rozsahu a uplatněných žalobních důvodů.
16. Předně nutno konstatovat, že obnova řízení je mimořádným opravným prostředkem, jenž představuje průlom do principu nezměnitelnosti a závaznosti vydaných rozhodnutí. Účelem obnovy je odstranit nedostatky ve skutkových zjištěních pravomocného rozhodnutí v případech, kdy tyto vady vyšly najevo až po právní moci původního rozhodnutí. Obnova řízení umožňuje překonat překážku věci pravomocně rozhodnuté a znovu ve věci rozhodnout. Z tohoto důvodu je nutné přípustnost tohoto institutu vykládat restriktivně.
17. Ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) a b) správního řádu stanoví, že *„řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto*

skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování“.

18. Dle odstavce 2 téhož ustanovení *„účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni“.*
19. Zákonná úprava tedy taxativním výčtem stanoví, v jakých případech přichází v úvahu obnova řízení na žádost účastníka v ustanovení § 100 odst. 1 správního řádu. V řízení o povolení obnovy řízení se nepřezkoumává zákonnost a odůvodněnost původního rozhodnutí. Posuzuje se jen otázka, zda nové skutečnosti či důkazy dříve neznámé, ve spojení s důkazy již provedenými, a za splnění dalších zákonných podmínek, mohou odůvodnit jiné rozhodnutí, než které bylo dříve vydáno.
20. Správní orgány zamítly žádost žalobce s odůvodněním, že v daném případě nebyl naplněn ani jeden z důvodů taxativně vymezených v ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) a b) správního řádu a dále i s odkazem na ustanovení § 100 odst. 2 správního řádu s odůvodněním, že žalobce odvolání proti rozhodnutí nepodal včas, proto se nyní nemůže právní ochrany oprávněně dožadovat. Správní orgán I. stupně podrobně (na straně 2 a 3 jeho rozhodnutí) vysvětlil, že žalobcem předložený důkaz nesměruje do projednávané věci, neboť s ním nebylo vedeno řízení o tom, zda byl anebo nebyl při jízdě pod vlivem alkoholu, ale řízení o přestupku, kterého se dopustil tím, že se přes výzvu policisty odmítl podrobit vyšetření ke zjištění, zda při řízení není ovlivněn alkoholem. Dále správní orgán I. stupně uvedl, že pro podání návrhu na obnovu řízení nebyla splněna zákonem stanovená subjektivní lhůta 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy žalobce dozvěděl, neboť zmíněný protokol o provedeném toxikologickém vyšetření měl k dispozici v dubnu 2014 a návrh na obnovu řízení podal až dne 22. 1. 2016. Dále správní orgán konstatoval, že nový důkaz předložený žalobcem není dříve neznámou skutečností nebo důkazem ve smyslu § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, neboť byl součástí spisu již v době řízení probíhajícího před správním orgánem I. stupně (konkrétně již od 13. 10. 2014) a byl zahrnut do podkladů konečného rozhodnutí. A konečně dalším důvodem, pro který nebylo možno povolit obnovu řízení, správní orgán spojoval s tím, že žalobce nesplnil ani další podmínku pro obnovu řízení, neboť důvod obnovy mohl uplatnit v odvolacím řízení. S těmito důvody, pro které správní orgány zamítly žalobcovu žádost o obnovu řízení, se krajský soud ztotožňuje.
21. Ve svém návrhu na obnovu řízení žalobce jako důvod uvedl, že v době probíhajícího správního řízení neměl k dispozici protokol o provedeném toxikologickém vyšetření ze dne 2. 10. 2014, čj. KRP-88549-5/PŘ-2014-051018, a že i když se později stal součástí spisu, nebyla mu dána možnost se k tomu vyjádřit a uplatnit dříve neznámé skutečnosti, které existovaly v době původního řízení, tj. uplatnil důvod podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu.
22. Jak je již shora uvedeno, dle ustanovení § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu se řízení obnoví, *jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, ježmu jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými.* Jak správně uvedly správní orgány, protokol o provedeném toxikologickém vyšetření ze dne 2. 10. 2014, čj. KRP-

88549-5/PŘ-2014-051018, není neznámou skutečností či důkazem ve smyslu zmíněného ustanovení, neboť byl součástí správního spisu již v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně (viz č. l. 19 správního spisu - správnímu orgánu byl doručen a do správního spisu založen dne 13. 10. 2014). Navíc skutečnosti uvedené ve zmíněném protokole neměly a nemohly mít žádný vliv na závěr ve věci, neboť jak správně poznamenal správní orgán I. stupně, v případě žalobce samotný přestupek, za který byl potrestán, spočíval v porušení § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu, tj. v odmítnutí podrobit se vyšetření podle zvláštního předpisu, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn alkoholem, a nikoliv v tom, že by řídil vozidlo bezprostředně po požití alkoholického nápoje ve smyslu § 125c odst. 1 písm. b) téhož zákona.

23. Nemůže obstát ani argument žalobce, že mu nebyla dána možnost se k předmětnému protokolu o toxikologickém vyšetření vyjádřit, neboť takovou skutečnost (i kdyby k ní došlo) pod taxativně stanovené důvody pro obnovu řízení podřadit nelze. Navíc však toto tvrzení žalobce pravdivé není. Byla mu totiž dána možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, neboť byl řádně předvolán k ústnímu jednání, které se konalo dne 15. 10. 2014, při němž proběhlo dokazování, přičemž předmětný protokol již byl ve správním spise založen. Nutno poznamenat, že doručení fikcí ve smyslu § 23 správního řádu je řádným doručením písemnosti v případě, že adresát není zastížen, k čemuž došlo i v daném případě a z ničeho nevyplývá, že by nastaly okolnosti, které by takovou možnost doručování vyloučily nebo že by nastala překážka, kterou by žalobce řádně prokázal a včas uplatnil, která by zapříčinila neplatnost tohoto doručení. To, že se žalobce k jednání, ke kterému byl předvolán, nedostavil, jde proto k jeho tíži.
24. Pokud jde o ustanovení § 100 odst. 1 písm. b) správního řádu, to v daném případě nenastalo (žalobce to ani netvrdil).
25. Dle ustanovení § 100 odst. 2 věty první správního řádu téhož ustanovení může účastník podat žádost o obnovu řízení do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl. V daném případě nebyla splněna ani tato podmínka, neboť sám žalobce v návrhu na obnovu řízení ze dne 20. 1. 2016 uvedl, že předmětný protokol „obdržel až v dubnu 2014 po několikanásobné písemné žádosti na FN Hradec Králové“. Z jeho korespondence s FN Hradec Králové k tomu přiložené je pak zřejmé, že předmětný protokol o lékařském vyšetření obdržel žalobce v dubnu 2015 (nikoliv 2014, ostatně k samotnému přestupku došlo v září 2014). Z uvedeného je však zcela nepochybné, že žádost o obnovu řízení podal žalobce i tak až po uplynutí 3 měsíců ode dne, kdy tuto listinu, kterou považuje za nový důkaz, obdržel. Ani zákonná tříměsíční subjektivní lhůta pro podání žádosti o obnovu řízení tedy nebyla dodržena.
26. Dle odstavce 2 věty druhé naposled zmíněného ustanovení se pak obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. Žalobci by nic nebránilo v tom, aby skutečnost, kterou považuje nyní za důvod obnovy, uplatnil v odvolacím řízení. Odvolání však podal opožděně, tedy tento opravný prostředek, ač mohl, nevyužil. Nutno proto dovodit, že obnovy řízení se žalobce nemůže domáhat rovněž pro nevyužití řádného opravného prostředku - odvolání.
27. Krajský soud tedy uzavírá, že v dané věci je skutečně hned několik důvodů (viz shora), proč obnovu řízení nebylo možno na základě žádosti žalobce povolit.
28. Krajský soud pro úplnost dodává, že v daném případě neshledal, že by žalobou napadené rozhodnutí trpělo vadami zakládajícími jeho nepřezkoumatelnost, jak zcela obecně

namítl žalobce. Nutno konstatovat, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, čj. 7 Afs 212/2006-76). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat.

29. Krajský soud v daném případě neshledal, že by žalobou napadené rozhodnutí trpělo vadami zakládajícími jeho nepřezkoumatelnost. Z napadeného rozhodnutí žalovaného ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím, se kterým tvoří jeden celek, lze bez obtíží seznat, jaké důvody správní orgány vedly k zamítnutí návrhu žalobce na povolení obnovy řízení. Zejména správní orgán I. stupně závěry podrobně a zcela srozumitelně odůvodnil. Nutno totiž vycházet z toho, že podle ustálené judikatury (např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, čj. 5 Afs 16/2003-56) tvoří rozhodnutí správních orgánů prvního a druhého stupně z hlediska soudního přezkumu jeden celek, a proto při rozhodování je třeba zohlednit jak odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí, tak i rozhodnutí odvolacího správního orgánu.

V. Závěr a náklady řízení

30. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
31. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a ze spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 26. července 2021

Za správnost vyhotovení: I. S.

Mgr. Helena Konečná v. r.
samosoudkyně